

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. MÁJUS XXII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

TIZENÖT ÉVES AZ ÉRSZÖLLŐSI IMMANUEL VEGYESKAR

Isten és a gyülekezet szolgálatában

„Lelkünk az ének szárnyán Isten felé száll.” A 15 éves érszöllősi Immanuel vegyeskar három napos ünnepséggel emlékezett az indulás óta eltelt időszakról. Középen Dolhai Benjámin karnagy

Hálaadó istentiszteletet tartottak március 20-án Érszöllősen, a helyi kórus fennállásának 15. évfordulóján. Ez alkalomból, a kórus egyik tagja, dr. Sántha Levente foglalta össze az Urat énekével dicséző közösség történetét.

Volt egyszer – hol nem volt? – a szilágysági dombok között megbújt faluban egy református gyülekezet, mely természetéből fakadóan szeretett énekelni. Tősgyökeres lakói tudni vélik, hogy abban az egyházköztségben is a jó hangú atyafiak dalárdába csoportosultak, és zengedeztek nemcsak a saját templomukban, hanem a tasnádi járás több településére is elmentek az Üdvözítőt szolgálni.

Olyan családok is éltek akkor Paczalon, ahol mind a négy szolamnak volt képviselője. A kényszerítő körülmények okán az akkori kórus működése nem lehetett folyamatos, a régi dalnokok közül manapság már kevesen vannak az élők sorában. Az egyházköztség életében történt megtorpanás szerencsére a '80-as évek elejétől megállt, az említett gyülekezet ma is élő közösség, megújult templomában, szervezeten lelkigondozásban buz-

golkodik. A múlt század '90-es éveiben eljött az az idő, amikor ismét széphanjú, fiatal társaság jött össze énekekben imádkozni.

Az indulásra így emlékszik vissza Székely Lajos, az akkori lelképásztor: „1996 februárjában Bihardiószegen, a lelkesi adminisztrációs gyűlés alkalmával közöltem velem nt. Gellért Gyula esperes úr, hogy az érmelléki református kórustalálkozó abban az évben Érszöllősen tartatik. Hiszem, hogy ebben az életben semmi sem történik Isten akarata nélkül. Tehát isteni akarat szerint abban az esztendőben az egyházmegye kórustalálkozóját Érszöllősen kellett megtartani. Egy másik gond az volt, hogy gyülekezetünkben nem működött többszólamú kórus. A legjobb megoldás számunkra mégis csak az lehetett, hogy felnőttekből kórustagokat toborozzunk, és alakítsunk egy négyszólamú dalárdát, amelynek vezetője, a most is hűséggel munkálkodó Dolhai Benjámin kántor testvérünk lett. Mindketten sokat munkálkodtunk a tagtoborzáskor, ami azért sikerülhetett jól, mert amikor néhányukat összegyűjtöttük, utána már ők is azon fáradoztak, hogy még többen

SÁNTHA LEVENTE kórustag

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

A kegyelem megragadása

AZ UTÓBBI évtizedek statisztikai, belmissziói, ekkleziológiai, anyagi szintű elemzése két, elentéses eredményt hozhat: ószinte hálaival kell tekinteni minden olyan csodás, Istentől kapott megvalósításra, közösséget építő-gondozó szolgálatra, munkára, amely az apadás, elvándorlás, a hagyományos egyházi élettől való meredek eltávolodás, előregedés ellenére a szerető Isten jelenlétét kínálta a választottak számára Anyaszentegyházunkban is.

FÁJDALOMMAL KELL látni, hogy Egyházunk jövőképebe sokkal inkább az organizáció (adminisztratív szervezet), mint az organizmus (élő szervezet) kerül előtérbe; mintha nem a kapcsolatok korszakát élnénk egyre teljesebben. Mindez az elmagányosodás, a szubjektívizmus, atomizálódás kellős közepén...

A „SEMPER REFORMARI” elve, a működő (?) zsinat-presbitéri egyházkormányzat további bátorítással szolgál arra, hogy a belmisszió terén többletként kérjünk alázatot, bölcsességet, hitet arra a szükséges egyházi megújulásra, amelynek következménye a névleges reformátusok tömegeinek az Egyházban való, hálaadó, szolgáló, építő, boldog részvétele. Valóságos hitélet, valóságos közösségben, valóságos kereszténység, valóságos áldásban.

LÉTFORMÁNK, SZOLGÁLATI sajátosságunk, a megszóltott egyháztagok elérése, hitre, hűségre hívása, elképzelhetetlen a kapcsolati kommunikáció, a századik juh utáni buzgó keresés, egy kifeszítendő evangéliumi háló felállítása nélkül. A hitét megvalló, boldog keresztényen, Isten gyermeke a cél, aki nemcsak adakozik, hanem a kegyelemből hit által élő, lángoló Krisztus-tag. Ki kell tehát ismét feszíteni az evangélizálás hálóját. E láthatatlan, a kegyelemből létrejövő hálóban minden Krisztus-tag helyét megtalálja, akinek fontos a lélek-mentés, az Evangélium életre változtató ereje. Az egyházi események elé kell kerülnön a kapcsolat, a személyes, meggyőződésszerű alapuló, élő kötődés. Az Egyház, mint az üdvözülők "fészeke", a Krisztus-test közösségi örömeinek élményét felvállaló, annak helyt adó csoda. A cél eléréséért négy, gyülekezetet építő területen kell szolgálásra indulni, elmélyülni.

A LELKIPÁSZTOROK pásztora, egyéni önvizsgálódásra bátorítás, közösséggel való együttműködés, a képzés serkentése, a lelkesi családok hitközösségére való segítség, a szolgálat és a pihenés, felüdülés egyensúlyban tartása, empátiával történő testvéri bírálat, az igazi agapé jelenlétében. Nagyobb odafigyelés és szeretet-közvetítés, elismerés minden szol-

BERKE SÁNDOR

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

Diakóniai csoport Nagybányán /4. Hitvédelem /7. Kitekintő /8.

„És amint szemeiket az égbe függesztették, mikor ő elméne, imé két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, kik szóltak is? Gallieabeli férfiak, mit állottok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, aképpen jó el, a amiképpen láttátok őt felmenni a mennybe.”
ApCsel 1,10-11

Húsvét és pünkösd között az apostolok meg kellett szokniuk, hogy Krisztus egészen új módon jelenik meg életükben. Zárt ajtókon keresztül lép elő a láthatatlan világból, aztán újra eltűnik a falak mögött, ahhoz kellett szokniuk, hogy bármikor megjelenhetik közöttük. Új titok tört be az életükbe.

Elmegyek ahhoz, aki küldött engem... mondja magáról Jézus. Mennybemenetele már föltámadásával megkezdődött. Amikor feltámadt, test szerint is megdicsőült. Ugyanaz volt a teste, mint föltámadása előtt, hiszen evett-ivott velük, engedte, hogy Tamás tapinthatja sebeit, mégis egészen más volt ez a test: nem korlátozta többé a tér és az idő. Mi különbség a mi testünk az állatok teste között? Az, hogy a mi testünket Lélek járja át. Mi különbség van a mi testünk és a föltámadt Krisztus teste között? Az, hogy az ő testét már a Szentlélek járja át. Gondoljunk arra, hogy az egész ember Isten számára van teremtve, ebből következik, hogy testünk is akkor lesz teljes, ha megdicsőül és új életet kezd. Az anyag a szellemért van s

A LÉLEK CSENDJE

Szentlelkét küldi

benne rejtőzik a lehetőség, hogy átszellemlődjön. Amikor a lélek megdicsőül, akkor a testet is megdicsőíti. Jézus mondja: Ha szeretnétek engem, akkor örülnétek, hogy az Atyához megyek... Miért? Mert ebben a mennybemenetelben mi is részesülünk, sőt nemcsak mi, hanem az egész teremtett világ. Tudjuk ugyanis Pál apostoltól (Róm 8,21-22), hogy az egész anyagi világ az emberért van, az ember pedig Istenért. Krisztus megdicsőült testével tehát megkezdődött az anyagi világ megdicsőítése is. A kör Jézus mennybemenetelével zárult be: aki harminc évvel ezelőtt lejött a mennyből és beleyökerezett a földi világba, ünnepélyesen fölmegy a mennybe s viszi magával az egész kozmosz reménységét.

A Nap, amikor egyre magasabba emelkedik az égen, semmit sem veszít fényéből és melegéből, sőt fénye és melege egyre fokozódik. Így vagyunk Krisztussal is. Amikor felmegy a mennybe, fénye és melege már nemcsak Betlehemet és Názáretet, s nemcsak Galileát és Jeruzsálemet járja át, hanem az egész földet. Krisztus az Atya jobbján ül és közbenjár értünk... mondja az apostoli hitvallás. Krisztus nem ment nyugdíjba, nem azért ül az Atya jobbján, hogy megpihenjen földi szenvedése után, hanem, hogy

ott is folytathassa megváltói művét. Hogyan történik ez? Ő ott is a szőlőtő és onnan is árasztja kegyelmi gazdagságát a szőlővesszőkbe. Nekünk is meg kell nyílnunk számára, nem elég, ha ő a szőlőtő, nekünk is szőlővesszőkké kell válnunk. Ezért küldi a Szentlelkét, küldi, hogy szeretetünk tevékeny legyen, hogy napjaink telve legyenek csendes örömmel és szelíd békével.

Mennyei Atyánk, segíts, hogy az égbe, Fiadra nézzünk, utunk Felé, a Megdicsőült felé tartson, reménységgel, bizalommal, örömmel járjuk földi utunkat, míg meg nem érkezünk a mennybe. Ámen.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

„ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ”

II. Rákóczi Ferenc imája

Úristen, Hozzád fordulunk a megpróbáltatás e nehéz napjaiban, Népeknek és seregeknek Ura és Istene. E nemzet küzd jogaiért és igazságáért, s Hozzád emeli esdő tekintetét, mert egyedül Tőled várhatja szabadulásának óráját.

Te az igazság kútfeje és a kegyelem kimeríthetetlen forrása vagy, Ki parancsaidról megfélemedezett népednek időnként a szolgaság jármát adod, hogy megtörve gőgjét, a büntetésben igazságot, a megbocsátásban kegyelmet nyújts.

Bevalljuk, Urunk, őseink nyughatatlanságát, beismerjük mindennapi vétkeinket, melyekkel ellened támadva, ostorodat valóban megérdemeljük.

Urunk, tekintsd mégis néped sóhaját, hallgasd meg a szegények, özvegyek és árvák Hozzád felsíró jajkiáltásait!

Tekints az engesztelésre kész ártatlankra, és ne feledkezzél meg irgalmasságod cselekedeteiről, melyekkel hajdan oly kegyesen elárasztottad szolgaságban sínylődő választott népedet...

Üdvözítő Istenember, Jézus, ki egykor vérkönyveket hullatál a veszendő Jeruzsálem felett, tekints kegyesen a mi sanyargatásunkra, s oltalmazd ezt a szép hazát...

Mányoki Ádám: II. Rákóczi Ferenc képmása

Vezérelj cselekedeteinket, erősítsd karunkat, hogy egyesült erővel szolgálhasunk akaratomnak...

Add, hogy rendelkezésed útjáról le ne térrünk, hanem igazságtételeid őreivé lévén, utunk nyugalomban és békeségben vezessen Tehozzád!

Ámen.

KÁDÁR FERENC

Fogadástétel

(Átköltés)

„Református magyar vagyok,
Amíg élek, az maradok.
Megígérem, megfogadom,
Hogy hitemet mindig vallom!”

Isten teremtő kezének
Köszönhetem az életem;
Szent keresztség vize által
Reám áradt a kegyelem.

Isten élő igéjéből
Tanultam meg, hogy jó az Úr,
Hogy a bűnös nem érdemből,
Csak kegyelemből igazul.

Vágyom az Úr közelébe:
Felkeresem Isten házáat;
Tőle kérek hitet, erőt,
Neki adok mindig hálát.

Kérem, Szentlellek vezessen,
Akármerre visz is utam,
Ha elhagyom szent közelét,
Visszatálaljak boldogan!

„Református magyar vagyok,
Amíg élek, az maradok.
Megígérem, megfogadom,
Hogy hitemet mindig vallom!”

A keresztyén politizálás esélyei

Gróf Teleki Pál és a keresztyén politizálás címmel tartotta meg rendezvényét március 3-án a tenkei művelődési kör, melynek keretében három értékes előadás hangzott el.

A házigazdai köszöntés és **Pető Csilla**, a rendezvény fővédnökének bevezető gondolatai után, **Nyeste János** harmóniumjátéka és éneke vezette be, a 70 éve elhunyt államférfira való emlékezés.

Ugrai Gábor békéscsabai történelemtanár képes bemutatásával egybekapcsolva, érdekesítően ismertette a nagy államférfi, földrajztudós életét munkásságát. Hallatlan erő, politikai éleslátás, az igazságosság feltétlen tisztelete, a tudományosság és a szakmai magaslati szint jellemezte ezt a törekény testben hordozott főúri életet. A társadalmi érzékenység, népe életkörülménye és intellektuális felvirágoztatása szintúgy jellemezte e nehéz korszakban élő, szolgáló, alkotó, két alkalommal is miniszterelnöksé-

TELEKI PÁL HORTHY MIKLÓSHOZ ÍRT BÜCSÜLEVELE. „Főméltóságú Uram! Vádolom magam, hogy nem tudtam megakadályozni a jugoszlávok elleni német akcióban való részvételünket. A nemzet becsületét veszni hagytam. A jugoszláv nemzet a barátunk. Mohácsom is ezt hirdette Főméltóságod. De mi most a gazemberekkel szövetkezünk. A délvideki magyar és német kisebbségek ellen elkövetett atrocitások hírei nem igazak, azokat a németek találták ki. Talán halálommal is szolgálatot teszek nemzetemnek.”

get betöltő, tudós főurat. Korán jelentkező depressziója, a tisztességnek és az adott szónak nem kedvező politikai nyomás, (a német hegemonia kivédhetetlen terjeszkedése a Kárpát-medencében) a társadalmi keretét átlépni nem tudó grófot az öngyilkosságba kergette. Hatalmas szolgálata, életműve előtt mégis tiszteleg az utókor.

Van-e esélye a keresztyén politizálásnak ilyen és ehhez hasonló, dilemmás helyzetekben? A kör második felében Kübekháza polgármestere, **dr. Molnár Róbert** és Harkakötöny polgármestere, **Brassó Imre** válaszoltak a kérdésre, egyéni, személyes és érzéketlenül evangéliumi formában. Minden helyzet lehet az evangélium győztes megélése, akár a családi és hivatali élet válságainak idején, akár a tomboló anyagiasság és sikerorientáltság korszakában. A közösség szolgálata és nem felette való uralom, kizárólagosan a Szeretet örömhírének komolyanvétele alkalmával történhet. Átlépni a lehetetlenség határát – saját árnyékát – erre a keresztyén ember politikai szerepvállalása képes.

Pető Csilla hozzászólásában ismertette a magyarországi és erdélyi helyzet közti különbséget, mint olyan hagyományos egyházi keretben élő, közösséget, kultúráját vállaló hazai népközösséget, amely számos

Átlépni a lehetetlenség határát – saját árnyékát – erre a keresztyén ember politikai szerepvállalása képes

jelét adja a hűségnek, értékei megbecsülésének, továbbadásának.

A dilemmák, megpróbáltatások, megoldásra váró gondok, terhek további felelősségvállaló, nyitott szívű, keresztyén emberek előállítását feltételezik, akik hálásan látják meg a nagy elődök példájából is tanulva, hogy a keresztyén politizálás az egyetlen a palettán, amely nemcsak eredmények mentén marad meg és nyeri meg a választást a következő ciklusra, és tiszteletre méltó az utókor számára is.

A két és fél órás művelődési kört 54-en hallgatták, figyelték, imádkozták, élvezték végig.

BERKE SÁNDOR

Jótekonysági est Szilágyosomlyón

A református templom műemlék jellegű értékeinek megőrzése céljából szerveztek jótekonysági estet április 1-jén, a szilágyosomlyói Kastély Szállóban.

A rendezvény fővédnöke Szilágyi Mátyás kolozsvári főkonzult volt, aki mellett a védnöki tisztelet **Csűrű István** püspök és **Balla Jánosné**, nyírbátori polgármester töltötték be. A 230 vendég szépen és gazdagon terített asztalnál foglalt helyet, és hallgatta meg a köszöntő beszédeket.

Mike Zoltán házigazda lelkipásztor az 5. zsolttár 8. versével köszöntötte a meghívott vendégeket és az egybegyűlteket. Örömet fejezte ki azért, hogy az immár negyedik alkalommal megrendezett jótekonysági esten az eddigieknél is többen jelentek meg. Megköszönte a résztvevőknek a református egyházközség iránti szeretetét és hűségét, és annak értékei iránti felelősségérzetet.

Dunai Tamás konzul képviselte Szilágyi Mátyás kolozsvári főkonzult. Beszédében kiemelte a magyar identitás megőrzésének fontosságát. Ehhez pedig a legjobb út a templom és iskola megóvása, összetartása, hisz ezekben nemcsak hitre és tudásra lehet szert tenni, hanem a magyar identitás megőrzésére is. A magyar kormány pedig az

Mike Zoltán, házigazda lelkipásztor és Bródy János a szilágyosomlyói jótekonysági esten

egyszerűsített honosítással kívánja a nemzetet jobban összetartani és megőrizni.

Balla Jánosné, Nyírbátor polgármestere, a két város és benne a két református egyházközség régi jó kapcsolatát emelte ki. E szoros kapcsolat nem is választható külön: egyház és önkormányzat együtt tevékenykedett a Báthory családok örökségének megőrzése érdekében. Végül átadta a nyírbátori önkormányzat adományát Mike Zoltán lelkipásztornak.

Csűrű István püspök szintén az 5. zsolttárt idézte, amelyben a zsolttáros az éjszaka elmúlásának örül, és reggel Isten házába siet-

het, ahol kegyelemmel telik meg a szíve. Az Isten közelében élő ember az Atya szeretetét tapasztalhatja meg. Jótekonyságot pedig csak az tud, akivel már jót tettek valaha. Egyházkerületünk részéről a Váradai Biblia új kiadását hozta el, és ajánlotta fel az árverezésre.

Lazár Radu, Szilágyosomlyó alpolgármestere arról beszélt, hogy a magyar-román viszony a városban példaértékű. És ugyanígy a vallásfelekezetek közötti egyetértés és ökuménia is áldásos eredményeket mutat. A helyi önkormányzat az elmúlt években is támogatta a református egyházközséget, és ezt idén is teszi: az önkormányzat 7.000 lejt szavazott meg a gyülekezet javára.

A köszöntő beszédek után az est vacsorával folytatódott, majd **Bródy János** előadóművész jól ismert dalaival szórakoztatta a közönséget. A másfél órás koncertbe mindannyian bekapcsolódtunk, együtt énekelve a slágereket. Sor került tombolasorsolásra és értékes tárgyak árverezésére is, amelyek által a vendégek is és a somlyói gyülekezet is gazdagodott.

Az est során a Non Stop együttes szolgáltatta a zenét a szórakozáshoz.

Kívánjuk, hogy a jótekonysági est elérje célját, és a szilágyosomlyói református templom értekeit meg tudják övni az utókor számára.

SZÖNYI LEVENTE esperes

A NAGYBÁNYA-ÓVÁROSI DIAKÓNIAI CSOPORT

Cselekedettel segíts felebarátodon!

Diakóniai csoport alakult 2010 novemberében a Nagybánya-óvárosi gyülekezetben, Bak Major Enikő lelkipásztor kezdeményezésére. A csoport 30 taggal rendelkezik, akik megértették, hogy embereken segíteni szép és nemes feladat.

Megalakuláskor úgy határoztunk, hogy mindenki havonta saját, önkéntes összeggel járul hozzá az alap bővítéséhez, amiből legalább 3-4, gyülekezetünkhöz tartozó egyháztagon próbálunk segíteni. Öröndetes módon ez a segítségnyújtás már az indulási hónapokban sokkal jobban alakult a tervezettnél, hiszen több embernek sikerült a szürke, hétköznapi gondján könnyíteni.

Mit tettünk, hogyan indultunk? Először felmértük, hogy kik a gyülekezetünkben a legrászorultabbak, kik az özvegyek, az

Sok ember szürke, hétköznapi gondján enyhítenek

egészségkárosultak, idősek, betegek, nagycsaládosok, alacsony nyugdíjjal rendelkező személyek. A csoport együtt beszélte meg a felmerült helyzetet és döntött a segítségnyújtás módozatáról is. Volt, aki élelmiszer-csomagot kapott, volt, akinek a gázszámla kifizetésében nyújtottunk anyagi támogatást, volt akinek segítettünk abban, hogy gyermekét külföldön kezeltethesse.

Az erőtlenek gyengeségeit hordozzák

Számunkra a diakónia több, mint egyszerű szociális munka, hiszen az anyagiakon túl lelki segítséget is nyújtunk. Látogatásaink során elbeszélgetünk az illetővel, felolvasunk a bibliából, zsoltárokat énekelünk, ha szükséges gyógyszerrel kiváltunk. A tehetetlen, idős, magányos embernek meleg ételt viszünk, mert kell a szükségben lévő embertárs testi-lelki gondjain, bajain segíteni. Mi, az erősebbek, tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, nehézségeiken könnyítsünk. Csoportunk lelkes munkája során sikerült, mintegy 70-80 rászorulóknak támogatást nyújtani, karácsonyra 50 élelmiszer-csomagot szétosztani, árvaházban élő gyermeknek karácsonyra, születésnapra csomagot összeállítani. A cikk írásának időpontjában a húsvéti ünnepekre

készítjük az 50 élelmiszer-csomagot, amelyek a legfontosabb élelmiszereket tartalmazzák.

A tagok nemcsak a rászorulókat segítik, hanem felfigyelnek és meglátogatják azokat az egyháztagokat is, akik megbetegedtek, nem tudnak templomba eljönni. Gondolunk azokra a fiatalokra is, akik munkájukkal közösségünkben tevékenykedtek és elkerültek városunkból, hogy tanulmányaikat folytassák. Őket anyagilag támogattuk. Öröndünk annak, ha szaporulat van egyházközösségünkben, a fiatal anyukákat felkeressük és egy kis ajándékcsoomaggal köszöntjük.

Eleinte az emberek fenntartással, talán kissé szégyenkezve fogadtak bennünket, de mostanra megértették, hogy mi segíteni akarunk és követjük Jézus Krisztust, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért (Mt 20,28).

A diakóniai csoport tagjai megértették, hogy nem elég szóval, nyelvel szeretni embertársaikat, hanem cselekedettel és valóságban. Szeretjük Istent, Jézus tanításait követjük, mert tudjuk, hogy aki világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy embertársa szükségét szenvedjen, és bezárja előtte szívét, abból hiányzik ez a szeretet.

Míndezért a munkáért külön köszönetet illeti lelkipásztorasszonyunkat, aki irányítja tevékenységünket. Hálánkat fejezzük ki a csoport tagjainak, mindazon személyeknek pedig, akik támogatták csoportunkat, köszönjük adakozásaikat.

LAKATOS NELLA presbiter, a diakóniai csoport tagja

Presbiteri kirándulás Kolozsvárra

Hajnali hatkor indult az erdőhegy-kisjenői kirándulócsoporthoz nt. Papp József református lelkész vezetésével a kincses városba, Kolozsvárra.

Az alföldi lapossághoz szokott Fehér-Körösmenti városka egyházközségének vezetői nem kis feszültséggel várták április 9-én, szombaton, hogy Erdély kapujában, a Királyhágó kacsaringós szerpentinjén át beléphessenek Belső-Erdély földjére. A tetőn káprázatos volt a táj. A csucsai, hajdani Boncza-kastély Fehér Háza Ady relikviáival bizony, elég szegényes, főleg a pénzen vásárolt jogutód, a Goga múzeum árnyékában. A kastély tövében álló, egyetlen lélekkel sem bíró, kulcsra zárt református templomban, melynek egykoron csucsai tartózkodása idején Ady Endre is presbiter volt, ma már nem csendül fel a XC. Zsoltár: Tebenned bízunk...

A keserű szájjáért Körösőfő kárpótól muzeális arculatú faházaival, népművészeti kiállítású tárlataival és a vendéglátó presbiter testvérnő otthonának emberi melegével.

„Kolozs város olyan város, / A kapuja kilenc záros” zengi a jól ismert dalocska, s tizenegy óra tájban felpattan a kilenc zár és kitáruul a városkapu: - Gyertek, alföldi test-

vérek, látva lássátok: „Szép város Kolozsvár”... A látogatók többsége most jár itt először. Elbűvölő a városközpont patinája: a Szent Mihály templom fenséges gótikája, a nyolcvan méteres égbetörő torony, külső kertjében az örálló Márton Áron püspök szobra, a mellékutcában az igazságos Mátyás király szülőháza, a tér felőli oldalán Fadrusz János csodaalkotása, a közelmúltban felújított és ismétetlen felszentelt Mátyás-lovaszobor kompozíció.

Irány a Farkas utcai református templom, előtérben a Kolozsvári testvérek Sárkányölő Szent György szobrával, majd egy kis kitérővel a Házsongárdi temető ezernyi figyelmeztető síremlékével. Itt nyugszanak Erdély legkiválóbbjai Apáczai Csere Jánostól Brassai Sámuelig, Kós Károlytól Dsida Jenőig... s a mi szülőteink közül dr. Balogh Ernő természettudós vagy Adorjáni Nagy Aranka papköltő.

Az egykori Bolyai Tudományegyetem központi épülete után megnézzük a Protestáns Teológiai Intézetet, melynek tablóirol ismerős arcok és nevek köszöntöttek: id. és ifjú Nagy Zoltán, Csépp Gergely, Nagy Aranka, Nagy Irén, s számtalan ismert teológiai személyiség, gyülekezeteinkben szolgáló ismert lelkészek. Jól esik az ízletes ebéd az in-

Az erdőhegy-kisjenői presbiterok a megújult Mátyás szoborcsoport előtt

tézet étkezéjében. Utána elbűvöl a város márdartávlati képe a Fellegvárról, de bosszantó, hogy csupán ennyi fér az egy napos látogatásba.

Visszafelé megtekintjük a körösőfői műemlék templomot nt. Ferencz László szívélyes kalauzolásával; megragadó a körösőfői születésű presbiter testvérnő népi díszítésű, egykori tisztaszobája, gyönyörű népi öltözet, melyet magára ölt a vendégek tisztelőre. Csoda-e, ha ezek után énekelve, dalolva, feltöltődve ér haza éjfél tájban a társaság?! Másnap, vasárnap délelőtt egyik sem hiányzik az istentiszteletéről, hogy utána megosszák élményeiket hittestvéreikkel.

CSANADI JÁNOS

TIZENÖT ÉVES AZ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

legyenek. A vegyes kórus első fellépése itt-hon, a kórustalálkozón történt, és több mint 30 taggal kezdte el a szolgálatot. Még 1996-ban kórusunk énekelt a zilahi református templomban is, az egyházkerületi kórusok találkozóján. Nagy áldás volt számunkra, hogy a mi Urunk ilyen lehetőséget adott nekünk az Ő dicsőítésére." (Érszöllősi Kiáltó 2006. július.)

A 13-14 alapító taggal beindult négyszólamú kórus az Immanuel nevet vette fel, jelentése: velünk az Isten – erre a hitre története során néhányszor szüksége is volt. Lendületénél fogva a fiatal dalegylet szépen fejlődött, a vasárnap délutáni próbákon nemegyszer sikerült minden szólamnak megtanulnia a kórusmű ráeső részét, és összeénekelnie azt a többiekkel. Másfél év teltével 30 többszólamú szerzeményt és zsolnárt jegyezhetünk a repertoárba. Jelenleg 60-65 énekből válogathatunk, amiket itt-hon, kórustalálkozókön és imaheti alkalmon adunk elő.

Hogy miért nem volt töretlen munkálkodásunk az évek teltével – ami az énektanulások számának csökkenéséből mérhető le igazán – ahhoz az 1997-es önmagamat idézem: „Nem véletlen ez, ugyanis több időt igényel a régebb tanult folyamatos csiszolgatása, meg a kórustagok próbákon való jelenléte ebben az esztendőben meggyengült. Néhányan vasárnap is dolgoznak, másokat családi helyzete akadályozza a rendszeres jelenlétben, nem beszélve az »igazolatlan« hiányzókról. Talán ha gyakoribb kihívások lennének helyben vagy kiszállásban, az ösztönzés erősebb lenne az utóbbiak számára. Szerencsére az énekkar magja kialakult, minden szólamnak megvannak az alapemberei, akik hál' Istennek lelkiismeretesebbek a »turistáknál«. Mint minden csapatnál, menetközben itt is van feltöltődés és lemorzsolódás, meg az élet-diktálta rövidebb-hosszabb távolmaradás." (Margitta és vidéke 2007. december.)

Kórusvezetőnk velünk együtt „igényesedett” abban az értelemben, hogy amikor jól berögzültek az énekek, vagy régebben tanultakat elevenítettünk fel, állandó csiszolgatással és a zenei előjegyzésekre való rászoktatással javított előadásmódunkon, a mondanivalót hangsúlyozandó. De nem mehetünk el szóltanul Péter Ella zenetanárnő munkája mellett, aki a tökéletesen szép és visszafogott éneklésre próbálta hangolni a kórust; a kánonéneklés és zsolnárfeldolgozások gyakorlásában és előadásában nélkülözhetetlen segítséget nyújtott karnagyunknak.

Mivel kórusunk az idén már 15 éves múlttal rendelkezik, megemlékeztünk az indulás óta eltelt időszakról. Úgy alakult, hogy ez a visszatekintés 3 naposra sikeredett. Az utóbbi években az énekpróbákat péntek

Dolhai Benjámin kántor a tagtoborzás óta munkálkodik a négyszólamú kórus élén

esténként tartottuk, s a március 18-án, a zenei anyag gyakorlása mellett bárki elmondhatta benyomásait azon kérdés köré csoportosítva, hogy mit jelent(ett) számára a kórustagság. A múltba- és magunkba nézés szombaton is folytatódott, amikor karnagyunk – Dolhai Benjámin – vacsorát adott a kórus tiszteletére, amit néhány gyülekezeti tag által készített, hangsordíztatású torta koronázott meg.

A vasárnapi istentisztelet is a kórusról szólt, az igehirdetés a 96. zsolnárt üzenetét magyarázta, majd a vegyeskórus szolgálata következett. Az énekszámok között kórustörténeti összefoglalókat is hallgathatott a gyülekezet, amik kitértek a múlt századbeli régi dalárda és a kántorok működésére is. A köszöntések és áldáskívánások után minden kórustag emléklapot kapott eddigi szolgálatait honorálódó. Egyházunk életében egy idő óta megszokott, hogy havonta, egy vasárnap délután zeneszolgálatra hívja össze híveit Illyés Tamás Zoltán lelképásztor. Március 20-án karnagyunk meghívására a zilahi református kollégium Anonymus vegyeskara látogatott el hozzánk, amely előadás a minőségi éneklés felemelő hangulatával töltötte be templomunkat. Megható ünnepségsorozat volt.

„Lelkünk az ének szárnyán Isten felé száll”

Érdemes röviden összefoglalni az alapító és társult kórustagok vélekedését a karéneklés belső élményeiről. Függetlenül attól, hogy a milicentenáriumi évében, egyházkerületi sugallatra több településen templomi énekkar alakult (az új református énekeskönyv szerinti, eredeti ritmusban történő előadásmódnak a gyülekezeteket segítő énektanulására), tagjaink úgy érzik, hogy ez egy olyan szolgálat, ami újabb szolgálataira sarkall. Akkor is, ha a kórusban éneklők zöme nem zenei östehetség, még kevésbé kottaolvasó, de a hangcsiszolásban rengeteget segít az együtténeklés.

A gyülekezet közösségén belül is lélekmelegítő a valahová tartozás érzése, erős közösségformáló erővel bír. A visszajelzések zöme is arról tanúskodik, hogy a hívek örömeiket lelik kórusunk dalolásában, büszkének a vendégszolgálatokra, mert gyülekezetünk értékét öregbíti.

A később csatlakozottak is tapasztalják a közös éneklés katartikus élményét. Maguk a kórustagok igénylik az istentiszteleteken történő gyakoribb zenés szolgálatot, viszont ahhoz a próbákon való kitartóbb részvételre lenne szükség. Az alapítóként ma is kardinális nyugalmazott lelképásztor véleménye, hogy akik szívügyüknek tekintik a kórustagságot, azok úgy vágyódnak az éneklésre, mint az éhes ember a kenyérré, viszont hit, összetartás és akarat hiányában nem lehet eredményes, közös munkát végezni.

Ismét Székely tisztelettel idézem: „Azóta minden évben megjelentünk a kórustalálkozókön Istent dicsőítő énekeket dalolva. Mindig öröm tölti el a szívet ilyenkor, mert érezzük, hogy lelkünk az ének szárnyán Isten felé száll. Van-e boldogítóbb érzés számunkra, mint az Ő közelségében hittel járni és élni? Egyedül Ő az, aki képes ügyünket diadalra vinni, mekkora kegyelem a számunkra, hogy szent fia, az Úr Jézus Krisztus által a maga közelségébe hívogat minket. Amikor énekelünk, úgy érezzük, Ővele vagyunk. Úgy gondolom, a gyülekezet is – miközben ránk figyel – azt érzékeli: itt van Isten köztünk.” Vagyis Immanuel, így sokáig jövőnk lehet!

A hangsordíztatású torta

SZATMÁRI PRESBITERI KONFERENCIA

Isten erőnk és várunk

Április 9-én, szombaton délelőtt 10 órára érkeztek a Szatmári Egyházmegye presbiterei a Szatmár-Lánchos templomban tartott presbiteri konferenciára. A 45 gyülekezetből 11 gyülekezet képviseltette magát.

Mintegy 80 „vén” volt jelen az együttléten, ahol lelkileg föltöltekeztek arra, hogy örömmel végezhesék tovább Istenért és egyházukozságukért presbiteri szolgálatukat.

Korda Zoltán, a Szatmár-Lánchos gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét az 1Kor 1,18 alapján. A házigazda-lelkipásztor igehirdetésében elmondta: Lehet, hogy sokaknak boldonság, másoknak botránkozás az evangélium; lehet, hogy éppen ezért nehezzé válhat a szolgálatvégzők munkája, de nekünk, akik hisszük ez Istennek ereje. A hűsvéti feltámadásról szóló evangéliumhoz csak Nagypénteken át vezet az út, de ott a kereszt tövében mindent újra lehet kezdeni, helyre lehet hozni emberi kapcsolatokat, családi problémákat, egyéni és közösségi gondokat.

Tatár Miklós egyházmegyei PSZ-elnök megköszönte az igehirdetés szolgálatát, majd átadta a szót az egyházmegye vezetőségének. **Kovács Sándor** esperes az IPét 5,1-2 alapján köszöntött: Az a presbiter tudja örömmel vállalni a szolgálatot és nevelni a nyáját, aki megbizonyosodott a gólgotai kereszt igazságáról. Az esperes megkérte a presbitereket, hogy segítsék a lelkipásztorok munkáját, mert együtt presbiter és lelkész, Krisztussal el tudja vezetni

Isten anyaszentegyházát egyik parttól a másikig.

Csúry Miklós főgondnok friss tapasztalatát osztotta meg az egybegyűttekkel. Az utóbbi hetekben esperesi vizitáción vett részt néhány gyülekezetben, ahol örömmel láthatta: él a hit!

Király Lajos főjegyző a „barát” szó bibliai jelentését osztotta meg, mely a „legettetni” igéből származik. Együtt legettetni, jót tenni áldozatkészéssel, ha baj van, akár éjjel segíteni egymáson, ez az igazi barátság. Legyünk barátai egymásnak.

Tatár Miklós PSZ-elnök ezután beszámolt az elmúlt év eseményeiről, majd **Ilyés Jenő** jegyző a Presbiteri Szövetség pénzügyi helyzetéről adott számot. Megkérte a gyülekezetek presbitériumait, hogy aktívabban vegyenek részt az eseményeken, és anyagilag is támogassák azokat, befizetve rendszeren a tagsági díjakat. **Márton Jenő**, a Presbiteri Szövetség kerületi jegyzője, aki Nagybányáról érkezett, hozta az ottaniak üdvözlését.

Keresztúri Sándor Zsolt szatmárgörbedi lelkipásztor tartotta az első előadást: *Milyen presbiterre van szüksége az egyháznak?* címen. Elmondta, hogy amikor egyszer a gyülekezetben bejelentette, hogy presbiteri bibliaórákat kellene tartani, akkor az egyik presbiter megkérdezte: „Miért? A tiszteletes úr nincs velünk megelégedve?” Ő meg van elégedve, de ahogyan igaz az, hogy az ember holtig tanul, a presbiternek is állandóan fejlődnie, erősödnie, épülnie kell az Ige fényében. Aki hisz, törekszik és akar, az lehet jó presbiter.

Tatár Miklós szatmári PSZ-elnök az elmúlt év presbiteri eseményeit ismertette

Dr. hc. Szabó Dániel, a sokat megélt világjáró volt a nap második előadója. Aznap másodjára tartott előadást, ugyanis a Királyhágómelléki Nőszövetség vezetőségi találkozásán is szolgált, Szatmár-Szamosnaggyeden. Élettapasztalat és Istentől jövő bölcsesség áradt az előadó szavaiból, biztatván és erősítvén az egybegyűlteket. Hinnünk kell és lehet, hogy Isten meg akarja tartani népünket, terve van velünk. Biztosak lehetünk abban, hogy Isten, a világ Teremtője és Ura nem „egy csődöt mondott üzlet vezetője”, hanem győzelmünk, erőnk és várunk. Népünknek nem az a legfőbb baja, hogy külföldi segítségre szorul, nem a pénzihiánnyal van a probléma, hanem az „istenhiány”. Márpedig, ahol Isten, ott szükség nincsen.

Az együttléten után a Kálvineumban szeretetvendégséggel ért véget a konferencia. (A Refszatmár.eu nyomán)

TAVASZI KONFERENCIA HIDALMÁSON

Továbbadni a jó hírt

A Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetsége április 9-én tartotta tavaszi konferenciáját a Hídalmasi ifjúsági központban.

Ígét hirdetett **Bogdán Zsolt** esperes a Zsolt 13 alapján. **Vincze János** egyházmegyei PSZ-elnök köszöntötte a gyülekezetek presbitereit, valamint a Nagybányáról és Kalotaszegről érkezett vendégeket. Röviden beszámolt a szövetség 2010-es munkájáról.

Ezt követően a résztvevők meghallgatták **Lugosi Dániel** kusalyi lelkipásztort, aki a Róm10,13-17-al köszöntötte az egybegyűlteket, majd *A Presbiter bibliája* címen tartott előadást. A *vén* nem jelent életkort annál inkább jelent tapasztalatot – hangsúlyozta az előadó. Azért vannak a vének, hogy az ige megmaradjon a gyülekezetnek, az egyháznak. Vigyázni kell az örömhír olvasásra, mert annak is vannak szabályai, amit jó be-

tartani. A református egyház alapja a jó hír, amit tovább kell adni.

A második előadást **Balázs Zoltán** szilágyerkedi lelkipásztor tartotta. Az ApCsel 20,28-al („Viseljétek gondot a nyájra”) vezette fel előadását – *A presbiter gyülekezete* –, melyet a tízparancsolat alapján tartott, sokszor negatív példákat hozva fel, hogy a presbitereket ráébressze, milyen nagy felelősséggel bízta meg őket az Úr, amikor elhívást kaptak erre a szolgálatra.

A Presbiteri Szövetség konferenciáján a Zilahi Egyházmegye esperesi hivatala iratmissziós könyvstanddal volt jelen. Szolgálatokkal és általuk forgalmazott könyvekkel szeretnék hűveink hitét erősíteni, hogy minél közelebb kerüljenek az Úr Jézus Krisztushoz.

Az együttléten szeretetvendégséggel zárult.

LÁSZLÓ KÁLMÁN

BARABÁS ZOLTÁN

Haiku XII.

*Az eső világnál látlak.
Mindez már múlt idő. Derengés.
Rígófütyt ébreszt. Élni kell.*

ZSISKÚ JÁNOS

Irigylem

Molnár Károly, atyai barátomnak

*A kortársaim bőségtolakovók,
de rangrejtetten itt él
Énök.*

*Mi elmúlásba meneteltünk,
ő, egész egyszerűen,
éltűnt.*

NEPÁLI NAPLÓJEGYZETEK

A bentlakó

Megérkezett a csomag, amit a kövesdombi gyülekezet küldött. Meglepetésünkre, a csomag oldalán egy lyuk volt. Amikor rákérdeztem, a postamester azt mondta, hogy azt egy egér rágta. Megkérdeztem, nem lehetséges-e, hogy az egér a csomagban tartózkodik még?

A postamester megrázta a csomagot, majd észrevételét közölte velem: az egér nincs a csomagban.

A nepáli tanáromnak is elmondtam az esetet, mire ő azt mondta, hogy „egér nemcsak a csomagban található, hanem Nepál déli részén az emberek hasában is”.

Újra rákérdeztem a válaszára, mivel nepáli nyelven mondta el és így lehetségesnek tűnt, hogy félreértettem szavait. „Nem!” – mondta – „délen, az indiai határ közelében, az én szülőfaluamban is az emberek megsütik és megeszik az egeret. Finomságnak számít.”

A muglingi lelkész

Muglingban a helyi lelkész megkérdezte a szálláshelyemen, hogy honnan vagyok. Amikor megtudta, hogy Romániából és Erdélyből (Transilvania) akkor nem Drakula, hanem Richard Wurmbrand jutott az eszébe.

Ragyogtak a szemei miközben mondta, hogy a Wurmbrand könyvekből milyen sokat épült. Mindketten örültünk és olvasmány élményeinket osztottunk meg Wurmbrand könyveiből.

Olyan részeket, amelyeket keresztiül Isten megváltoztatta az életünket.

Sz. család, Nepál

DERŰS PERCEK

Müller Jenci énekvizsgálója

Müller Jenő római katolikus pap ötvenhatos ügybe keveredvén megszenvedett a börtönben, illetve a vallatások során a fogdákbán. Nagylaki plébánosként ismertem meg, amikor én is Nagylakra kerültem református lelkésznek.

Nehezen mozgott, nagyon tartózkodó volt, s amint később másoktól megtudtam azért, mert a szeku megfenyegette a szabaduláskor, hogy amennyiben eljár a szája, úgy kiegyenesítik gerincferdülését. A plébános ugyanis csak egészségügyi „kényszerzubbonyban” tudott nehezen

mozogni, mert gerinc és bordatörése volt többhelyütt is.

Egyik volt kollegája mesélte el, hogy a szeminarista Jenci énekből vizsgálott a gyulafehérvári papneveldében s történetesen a kötelező két verszakkból az első is igencsak döcögve ment. A vizsgán jelen volt Márton Áron püspök is, aki az első versszak elkínzása után megszólalt:

– No, nem baj kedves Jenci, a második versszakot majd jövőre fogja elénekelni.

MAKKAY BOTOND

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

galó felé. A felismert bűnök, gyengeségek, méltatlan viselkedés leleplezése és a félelem teljes szeretettel való leleplezése. Segíteni a lelkész társadalmat, hogy a hirdetett örömhír elsődleges megélőivé legyenek...

MUNKATÁRSÁKÉRT imádkozzon a gyülekezet és pásztora. A presbitériumok sokszor csak formális „vezetői” a közösségnek, gyakran evangéliumi ismeretek és személyes élmények híjával. Akik hitükben ébredve, szándékosan követni akarják Urukat, hogy Testének közösségét építsék, gyümölcsöztesék. Presbiterképzőkre (lelki tartalmúakra), csendes hetekre, -napokra, lelkigondozói beszélgetésekre, közös csapatépítő programokra, együtt-pihenésre, kirándulásokra, valamint a különböző kor és érdeklődés szintjén történő „laikusképzésre”, élményt nyújtó együttlétekre is sürgősen szükség van.

GYŰLEKEZETENKÉNT, korcsoportonként, szakcsoportoknak evangélikázati tartani, imádsággal, felelősséggel szolgáló előadással, munkatársakkal, biznyságtévőkkel, énekcsoporttal, hivatással és lelkigondozással, majd utógondozással, szolgálattal

való képesséssel és megbízással. Gyülekezeteket építve. Nem a statisztikai növekedés tart meg minket, hogy az elvilágiasodás, beolvadások, elidegenedés, elmagányosodás látszatra legyőzve van, míg valójában csak önámítás folyik. Külön odafigyelést, bátorítást, támogatást kapjanak a belmissziós ágazatok, az utcamissziótól, az ifjúsáig, a kórusok szolgálatától, a gyermekmisszióig, kórházmissziótól a börtönmisszióig. Legalább egy-egy evangélikázációs alkalmat fogadjon el minden gyülekezet, a minden jó adományt Ajándékozótól. Az imahetek mellé, ilyen irányultságú 2-4 napos, illetve hetes alkalmak tartása. A megelevenedő egyháztagok további lelkigondozása, munkatársá váló felzárkóztatása. Bibliaiskolák (akár interneten is), hitébresztő és hitméllyítő alkalmak tartása. GYŰLEKEZETENKÉNTI evangéliumi mérce szerinti megmértetés, átvilágítás. A felismert jobban működő ágazat (bibliaóra, ifjúsági munka, gyermek foglalkozások, kórus, presbitérii szolgálat, nőszövetség) lehet az evangéliumi megújuló közösségi élet kiindulópontja, megalapozása. Ez támogatója, serkentője lehet a többi ágazatnak. Csak a kegyelem megragadása, megélése adja a kibontakozó, élő, boldog közösség képét, bizonyosságát. Ott az üdvözülőkkel szaporítja a Lélek naponként a Gyülekezetet.

HITVÉDELEM

Álomfejtés

Padlásokon böklászva, kezünkbe akad egy-egy ún. Álmoskönyv, s amikor mondjuk ilyet olvasunk, hogy aki tökről álmodott az többbiztosan tökkelüttségre kárhoztatott – akkor harsányan felnevetünk, pedig kár!

Ma, pontosan úgy mint régen, vannak álmofejtők, s kicsirádázva és modernizálva, hozzák az álmok jelentését. „Contra cost” nyilván.

Alkalmanként a „beavatott álomelemzők még a Bibliára is hivatkoznak: Ábrahám, Jákob vagy Erzsébet és Mária, de József is részben álomban kapták az angyali intést. Semmi pénzért nem tennének különbséget a szakrális, Isten által átvilágított álom és jelentése között és a „belakott” atyafi hagymázos rémálmai között.

Az analitikus lélektan, kezdve Charcot-al, Sigmund Freud-al és a talán leginkább elmélyülttel, a svájci tudóssal Carl Gustav Jung-al az álmokat és értelmezésüket előkelő helyre teszik.

Jung azt tanítja, hogy az ember tudata csupán egy pillékekonyságú „születke” a személyiségből, ami alatt ott feszül egy személyes tudattalan „vastagocska” rétege és a kollektív tudattalan mély tengere.

A zürichi tudós szerint az álmok (is) jó értelmezésben segíthetnek abban, hogy felszínre kerüljenek dolgok a mélyrétegből, s ezáltal intenzívebbé váljon az élet, ha okosan „viszonylagos biztonságra csak álomsorozatban jut az értelem”. Vannak visszatérő álmok, ősi jelképek elevenednek meg. „Jelképek erdején át visz az ember útja.” (Boudlaire)

Vitathatatlan, hogy valamennyiben segít az „agykurkászat” is: toldozza-foldozza az ember széthullott személyiségét, de összeszedni, egészé tenni nem tudja azt, még kevésbé a vajakosok, álomlátók és ki-elemzők garmadája. Valami módon pedig „csekélyke önmagunkhoz” vissza kellene jutnunk, lényegi Énünket meg kellene ismernünk, s álmainkat meg kellene hogy valósítsuk. Pilátus felesége rosszakat álmodott és kegyetlen férjét intette, hogy ne bántsa az Üdvözítőt! Mi gyakran gyűrötten ébredünk, nemcsak a bekebelezett füstölt szalonna, hanem rossz lelkiismeretünk miatti baljós álmaink miatt is. Nikodémus felzaklatottságában nem javasasszonyokhoz futott, hanem az Úrhoz, aki tanácsolta: „szűkesség néktek újjászületnetek”.

Krisztus átvilágító tisztasága újjászülte Nikodémust: álmostól-éberestől új, megtisztult emberré vált.

Saul, az első király, az endori jósnőnél keresett választ kérdéseire, ami nem sokat segített rajta: menthetetlenül be kellett teljesednie hitetlen élete végzeté! Amit vetett, azt majd le is aratta.

Tudatunk teljes súlyával gondoljunk Óréa, a Tökéletesre, akkor éjszakánkat angyalok fogják őrizni, mert éjszakáink és nappalaink Ura Ó lesz. Az üdvösségben élő embert nem kell elemezgetni, álmofejteni: él az Életnek nagybetűs, szakralizált, szentesítés értelme szerint.

BOROS J. ATTILA

JÓ HÍR

De a ki mindvégig álthatatos marad, az idvezül." Mt 24,13

*** SZENT LÁSZLÓ-NAPI KÓRUSTALÁLKOZÓ.** Az RMDSZ és az EMKE Tordaszentlászlói Választmány, Tordaszentlászló Református Egyházközsége és Önkormányzata, a Thamó Gyula Közművelődési Egyesület a Communitas, Kolozs megye Tanácsa, a Népi Alkotások Háza remélt anyagi és erkölcsi támogatásával, valamint az EMKE, a Romániai Magyar Dalosszövetség, az RMDSZ Kolozs megyei Szervezete védnökségével az idén is megszervezi a hagyományos, immár a XXII. SZENT LÁSZLÓ-NAPI KÓRUSTALÁLKOZÓT Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója tiszteletére. Az eseményre június 25-én, szombaton kerül sor a Kárpát-medence magyar kórusainak részvételével. A kórusok részvételi szándékát május 25-ig írásban kell bejelenteni a következő címre: Szőke Zoltán ny. lp. az EMKE elnöke, Ro-407505 Săvâdisla / Tordaszentlászló, str. Szőlő u. 144., jud. Cluj / Kolozs megye. Tel.: 004.0264/374120. A jelentkezési lapon kérjük pontosan közölni a kórus teljes nevét, nemét, létszámát, elérhetőségét, a karnagy nevét és a kórus másorát: a szerző nevét, a kórusművek címét, tudva azt, hogy az egy kórus számára fenntartott szereplési idő nem haladhatja meg a 10-15 percet. Akik először vesznek részt a találkozáson, jelentkezési lapjukhoz mellékeljék kórusuk összefoglaló történetét is archívumunk számára. A közös éneklésre

kijelölt kórusművek: 1. Liszt Ferenc: Magyar ünnepi dal; 2. Benyóczy Dániel – Kodály Zoltán: Magyarokhoz...; 3. Erkel Ferenc – Bárdos Lajos: Szózat. Kedves dalostestvérek! Jelgénék továbbra is: NYELVÉBEN ÉS SZOKÁSAIBAN ÉL, DALAIBAN ÉS MŰVÉSZETÉBEN ÉREZ A NEMZET!

*** REFORMÁTUS KÓRHÁZMISSZIÓI SZOLGÁLAT NAGYVÁRADON.** „Beteg voltam és meglátogattatok... Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,36.40)

Minden hétfőn a pszichiátrián és a vasúti kórházban végzünk lehetőség szerint beteglátogatást, és alkalmanként áhítatot tartunk. Szerdán az 1-es Kórház bőrgyógyászatán 14 órakor, 14.30-tól pedig a fül-orr-gégészeten végzünk beteglátogatásokat. 15 órától a reumatológia-belgyógyászati részleg 32-es termében tartunk istentiszteletet és beteglátogatást az onkológiai osztályon. Csütörtökönként 14 órától a gyermek-kórház V. emeletén, az onkológiai részlegen több önkéntes és a diakónus segítségével gyermekfoglalkozásokat tartunk, istentiszteleteket a hematológiai és felnőtt belgyógyászati részlegen, az étkezdeken 15 órától, valamint rendszeres beteglátogatást az elhagyott gyermekek osztályán, főként az intenzív osztályon. Vasárnap délelőttönként 10 órától a Megyei Kórház VII. emeletén, a 850-es teremben tartunk istentiszteletet a járóbetegek részére, az engedélyezett osztályokon beteglátogatásokat végzünk és egyéni lelkigondozói beszélgetéseket folytatunk az ágyhoz kötött testvéreinkkel. Kérésre bármikor meglátogatjuk a betegeket és

kiszolgáltatjuk az úri szent vacsorát. Vezet minket Pál apostol szava: „Tartozunk mi, az erősek, az hogy erőtlének erőtlenségeit hordozzuk, s ne magunknak kedvezzünk.” (Róm 15,1)

NACCSÁDINÉ CSUKA MELINDA kórházlelkész

*** REFORMÁTUS KÓRHÁZMISSZIÓI NAGYSZALONTÁN.** „Uram Istenem, hozzád kiáltottam, és te meggyógyítottál engem!” (Zsolt 30,3) 2011 márciusától református kórházmissziói szolgálat működik a szalontai városi kórházban. Az intézmény részlegén heti két alkalommal, csütörtökön és vasárnap 14,00 órától folyik beteglátogatás, mely egyéni lelkigondozást, igei üzenetet, iratkeresést, illetve ünnepeken és külön kérésre az úrvacsora sákramentumának kiszolgálását tartalmazza.

*** SZERK. MEGJ.:** Szerzőink, külmunkatársaink megértését kérjük, mivel a „bőség özöne”, azaz anyagság miatt előfordul, hogy a szerkesztőségünkhöz beérkezett cikkek késéssel jelennek meg. Mint azt több alkalommal elmondtuk, leírtuk, a lap rég „kinötte” a jelenlegi 8 oldalas terjedelmét. A terjedelmi korlátokon, tavalytól évi 4-6 időszakos, egyenként 2 oldalas, tematikus mellékletekkel igyekszünk enyhíteni.

IDÉZŐJEL

„Nagyon kérem, hogy halálom után a szószékéről hirdesse művésztársaimnak, volt kedves közönségemnek és minden magyar testvéremnek, hogy egyedül Krisztust követve érdemes élni, hogy egyedüli igaz érték itt, ami odaát az örökkévalóságban Isten színe előtt is az, mert van örökkévalóság, van örökélet, van lélek.” JÁVOR PÁL

SZÉKELYKAPUT AVATTAK A LONDONI REFORMÁTUSOK

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan”

Az érkezőt Jézus szavai biztatják: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan”

Több évtizedes álma valósult meg az Angliai Magyar Református Egyházba járó keresztyéneknek. Idős egyháztagjaink régóta kéri, hogy készíttessünk egy székelykaput a templomunk oldalára.

Az Úr meghallgatta kérésüket és Isten jósága ismét látható formát öltött magára, amikor március 13-án székelykaput avattunk.

A kapu a Hargitán készült és Európán keresztülutazva, a helyszínen szerelték össze a székely mesterek. A kaput a hagyományos székely motívumok, a tulipán és a rózsa, a nap és a hold mellett református vallásunk címere, a zászlót vivő Bárány díszíti. Az érkezőt Jézus szavai

biztatják: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan”, a távozóra pedig áldást mond a felirat: „Az Úr megőrzi a te ki és bemeneteledet”. Jelképe ez magyarságunknak és hitünknek.

Ünneplésünket rövid istentisztelettel kezdtük, majd a helyi polgármester köszöntötte a jelenlévőket. Ezt követte Csák János, Magyarország londoni nagykövete beszéde. Ezután következett énekarunk szívbeli köszöntése, szép énekekkel, versekkel és Bibliai igékkel. Ünneplésünket a Himnusz és a székely himnusz éneklésével zártuk.

Istené legyen ezért a dicsőség. Kívánjuk, hogy az elkövetkező években sokan jöjjenek be ezen a kapun, találjanak lelki otthonra és magára Jézus Krisztusra, aki – hitünk szerint – egykor majd a mennyei kapun vezet át bennünket.

SALANKI ISTVÁN lelképásztor, London

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Ifj. Koszta Endre, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Lapunk arculatát Radványi Károly grafikái díszítik. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkes hivatalkon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.